Kallundborg Avis

og

Arts og Skippinge Herreders Tidende.

Udkommer hver Søndags Aften. — Redigeret, trykt og udgivet af Chr. G. Tortzen. — Abonnementspris 2 Kr. pr. Kvartal med Tillæg af Postafgift for udenbys Boende. Avertissementer optages til faste Takster med Rabat for større Avertørende.

Nr. 85 — Fredag den 15. April 1910. — 54. Aargang.

Bestilling

paa

Kallundborg Avis

modtages daglig paa alle Postkontorer og Brevsamlingssteder samt paa Bladets Kontor i Kallundborg.

Prisen er 2 Kroner for et helt Kvartal (foruden Postpenge for udenbys Boende).

Naar Bladet bestilles paa Bladets Kontor, betales det kun fra Bestillingsdagen.

P. Rasmussen,

Hatte- & Bundtmager.

Tlf. 92. „Det grønne Hus". Tlf 92

Smukt Udvalg. Smaa Priser

Husk min Landbrugslotterikollektion

Thyme & Søn,

Uhrmagere.

Største Lager af Briller

Lauritz Sørensen

anbefaler: Tobakker, Cigarer & Cigaretter Tobakspiber, Cigar- & Cigaretrør, Spadserestokke, Paraplyer, alle Slags Kamme Klæde-, Haar-, Tand- & Negleberste Lommekniv, Portemonnæer. Cigaretuis Seddeltasker, Tobaksæsker, Pibebrædter Konsoller, Rav- & Merskumssager m. m

Obs. Paraplyer overtrækkes og Stellen repareres grundigt. Telf. 207.

Barnevogne, Legevogne Dukkevogne, Vugger

købes billigt i

Kallundborg Isenskram- og Udstyrsforretning.

P. Jensen.

Leverandør til Varelotteriet og Landbrugslotteriet.

Havets nyeste Kæmpe.

Lørdagen den 9. April 1910 vil blive indskrevet med røde Bogstaver i den britiske Marines Historie.

Den Dag løb nemlig Englands første Super-Dreadnought af Stabelen. Denne Havets nyeste Kæmpe skal ganske stille de hidtil byggede Dreadnaught'er i Skygge, og den er et truende Svar paa Tyskalands seneste Flaadebyggeri. Det var et højtideligt Øjeblik ikke blot for de 20,000 Mennesker, der overværede Stabelafløbningen, men ogsaa for de Millioner, der saa Timer senere læste de spaltelange Telegrammer i Bladene. Enhver god Englænder glædede sig i det Øjeblik, denne kolossale Kæmpe løb af Stabelen, dette Havets trygtelige Uhyre, dette næsten levende og tænkende Væsen af Staal og Jern, der maaske en Gang skal sprede Rædsel og Død omkring sig. Denne kæmpemæssige Kolos maaler 520 Fod i Længden. Bredden er over 89 Fod, Dybgaaendet 27 Fod, og den maaler over 20,000 Tons. De gamle Dreadnought'er maalte ikke 500 Fod i Længden og var „kun" paa 17,000 Tons, Turbine, maskinerne repræsenterer 25,000 Hestes Kræfter, eller 2000 mere end Dreadnought'erne fra 1906. Uhyret har 20 Kedler, hvis Damp kan bringe Hastigheden op til 21 Knob. Hvor meget det er for et saadant Staaluhyre, kan man vanskelig gøre sig noget Begreb om. Fartøjet skal have 10—12-Tommers Kanoner, der er opstillet diagonalt, saaledes at alle ti Kanoner kan affyres paa Bredsiden. Netop i denne Kanonopstilling skal den ny Kæmpe have sin Force. Disse ti Staalkæmper kan manøvreres i enhver Retning ved Hjælp af Elektricitet, og Betjeningen ved dem er indskrænket til det mindst mulige. Disse ti Kanoner staar næsten samlede, medens alle tidligere Panserkolosser har haft Bestykningen anbragt i fem Pansertaarne. Om Størrelsen af Uhyrets Besætning er der endnu ikke taget Bestemmelse.

J. C. Christensen angriber Regeringen.

København, 14. April.

I Folketingets Møde i Aftes hævdede J. C. Christensen, at Ministeriet straks burde have spurgt Vælgerne, naar det ikke vilde udføre Forsvarslovene loyalt. Det var en underlig Sparsommelighedspolitik at anvende 12 Millioner Kr. til ingen Nytte.

Hertil bemærkede Krabbe, at den nuværende Regerings militære Foranstaltninger kun var en simpel Følge af de af Ministerens Forgænger givne Ordrer.

J. C. Christensen: Vi bebrejder Regeringen at den har givet os andre det Indtryk, at den vilde gennemføre Forsvarslovene, og at den samtidig har haft den Bagtanke at ville omstyrte Lovene ved den første den bedste Lejlighed.

Rode hævdede, at den Militærordning, som nu var vedtagen, ikke paa nogen Maade kunde siges at være godkendt af Vælgerne.

Borgbjerg erklærede, at Socialdemokraterne vilde gaa med til en Folkeafstemning.

J. C. Christensen hævdede, at det vilde være en Svækkelse af Folketingets Stilling at iværksætte Folkeafstemning om alle mulige Spørgsmaal.

Brandes oplyste, at de tre sidste Finansaar havde givet et samlet Underskud paa 84 Mill. Kr. Han hævdede, at naar Ministeriet ikke straks var gaaet til Valg, var det, fordi det først gjaldt for Landets Skyld at bringe Orden i Finanserne.

— — —

Ved Afstemningen vedtoges Tillægsbevillingsloven enstemmig med 81 Stemmer.

Fra alle Egne.

Bulotti er tilfreds.

Skønt der nu er gaaet adskilligt mere end de 3 Maaneder, en Staffefange i Horsens Tugthus plejer at hensidde i Ensomhed, opholder Rovmorderen Bulotti sig endnu stadig i sin Enecelle. Han nægter nemlig bestandig at ville arbejde, og saa længe han gør det, maa han blive hvor han er.

Efter hvad Overfængselsinspektøren meddeler, lader Bulotti til at være ganske tilfreds med sin Tilværelse, og man hører ikke, som i den første Tid nogen Art grovkornede Udtryk af hans Mund. Naturligvis regner man med den Eventualitet, at han blot sidder i Ro for at spekulere over et Overfalg paa fine to Vogtere, men hidtil har hans Opførsel ikke givet Grund til Klage, hverken i den ene eller den anden Retning.

*

En Hund overfalder en Dreng.

En lille Dreng ved Vejle blev forleden Dag overfaldet af en stor Hund, der tilføjede ham flere alvorlig Bid i Hovedet. Saaledes blev Munden helt flænget ud ved den ene Side. Drengen maatte til Læge Blem i Jelling, der anlagde Forbinding. Drengen vil ifl. „Vejle Amts Av." altid beholde et stemt Ar efter Bidet.

*

Døbt 1000 Børn og viet 400 Par.

Pastor Bagger i Klim tog i Søndags Afsked med sin Menighed. Pastor B. oplyste, at han havde døbt over 1000 Børn og viet 400 Par Ægtefolk. Pastor Bagger har været Præst i 38 Aar.

*

Fru Ewans

har nu faaet udbetalt en Erstatning paa 250,000 Kr. i Anledning af Branden paa „Aldershvile. Hun havde forlangt 1/2 Million.

En tysk Forfatter som Forbryder.

Romanforfatteren Karl May, hvis Bøger er meget udbredte i Tyskland, og som nød stor Anseelse, ogsaa fordi han ansaas for at være en særdeles velstaaende Mand, er Hovedpersonen i en Proces, der i disse Dage har vakt stor Opsigt. Den sachsiske Socialistfører Lebins fremsatte offentlig den Paastand, at Karl May var en gammel Forbryder, der havde afsonet adskillige Tugthusstraffe, og at han var identisk med en frygtet Røverhøvding, som for henved 40 Aar siden gjorde Bjergene usikre.

Karl May anlagde øjeblikkelig Injuriesag mod Lebius, og det er denne Sag, som nu er ført til Ende. Den har faaet det Resultat, at Socialistføreren er frikendt, fordi det var lykkedes ham at bevise sine Beskyldninger!

Sagen har naturligvis vakt kolossal Opsigt, og det er nok muligt, at Karl May herefter er færdig med at spille en Rolle at i de toneangivende Kredse. Men under alle Omstændigheder har han jo sonet sin Fortid, og mindre interessant, end han var i Forvejen, vil han næppe blive.

Dagens Politik.

14. April.

Da Folketinget i Dag begyndte sit Møde, stod Hundreder af arbejdsløse udenfor i Fredericiagade og hørte paa Hr. C. F. Madsens Referat af et Besøg hos Landstingets Formand. Og da han sluttede, rungede Hurraerne . . .

— Under disse Forhold var der ikke stor Opmærksomhed i Salen, da Indenrigsminister Munch anbefalede den københavnske Skattelov. Naa, der var nu heller ikke meget at lytte efter. Ministeren „beklagede" og var „betænkelig" osv. — men han modtog dog Landstingsaffattelsen af Forslaget. Hvorefter Hr. Borgbjerg gentog baade Beklagelserne og Accepten. Over for disse Knytnæver i Bukselommerne erklærede Dr. phil. H. L. Møller paa Højres Vegne, at man vilde stemme for Forslaget paa Grund af dets Indhold, medens Redaktør S. Berg og Direktør Kl. Berntsen kraftigt haanede den „Radikalisme", som kendetegner Ministeriet Zahle, naar de store Ord skal omsættes i Handling.

Dette gav Anledning til et længere Ordskifte, som Hr. Anders Thomsen dog — for en Gangs Skyld — søgte at begrænse ved at mane til Saglighed. At det blev en Røst i Orkenen, vil ikke forundre. Tingets Medlemmer har jo nemlig den slette Vane kun i ringe Grad at rette sig efter Tingets Formand. Men heri er denne selv ingenlunde uden Skyld — tværtimod.

Efter at Lovforslaget var sendt direkte til 2den Behandling, og Hofjægermester Lüttichau og Generalmajor Madsen havde faaet deres to Lovforslag — om Mergelbaner og om Forplejning af kroniske Patienter — henholdsvis gjort færdigt og sendt til 3die Behandling, tog man fat paa Grundlovsforslagets 3die Behandling.

Det viste sig dog snart, at „Spændingen" allerede var taget af denne paa Forhaand ganske resultatløse Forhandling. Alle Ordførerne — Direktør Neergaard, Redaktør Rode, Etatsraad Hammerich og Godsejer Johan Knudsen — var kortfattede og matte, og Konsejlspræsident Zahles Indlæg imod Delegationens og for det radikale Venstres Forslag gav i saa Henseende ikke de tidligere Taler noget efter.

Men Forhandlingen fortsættes i Morgen — og saa er der jo endnu Mulighed for et sidste af de „Opgør", Rigsdagsamlingen ellers har været forholdsvis rig paa. □

Folketinget.

Mødet den 14de April.

Første Sag paa Dagsordenen var 1ste Behandling af Forslaget om

Københavns Kommuneskat.

— Indenrigsmin. (Munch) gennemgik Forslaget, som det nu foreligger i Landstingets Affattelse. Paa Samlingens nuværende Stadium, og da Københavns Kommune befinder sig i en Nødstilstand, anbefalede Ministeren — om end med megen Betænkelighed og Beklagelse — at vedtage Forslaget uforandret.

— Borgbjerg kritiserede Forslaget paa mange Punkter; men — sagde han — der er jo næppe andet at gøre, end at tage Loven, som vi kan faa den, og i Forhold til den bestaaende Ordning byder den ogsaa paa Fremskridt, ligesom den hjælper Københavns Kommune ud af en utaalelig og demoraliserende finansiel Situation. Men vi forbeholder os senere at kræve fuld Ligestilling mellem København og det øvrige Land.

— Sigurd Berg: Venstre har altid arbejdet for at lægge hele den københavnske Skattesag i Vælgernes Haand. I Forhold hertil er det et meget magert Resultat, Regeringen her møder med. Hvor er Formueskatten? Hvor er den stærkere stigende Skala? Hvor er Kommunens Selvbestemmelsesret? Taleren og Meningsfæller vilde dog — da Ministeren havde accepteret Forslaget — heller ikke lægge det Hindringer i Vejen.

— Keiser Nielsen ønskede ogsaa Forslaget vedtaget — trods dets Mangler —; man maatte bort fra den Tilstand, under hvilken København kan kaldes et „Skattely".

— H. L. Møller anbefalede Forslaget og understregede, at Skattestalaen er gennemført med Tilslutning fra alle Partier i Landstinget. Det er sandt, at ogsaa forskellige mindre Skattenydere faar større Byrder end nu; men Loven skal jo ogsaa skaffe København flere Penge, og i mange Købstæder er de mindre Skattenyderes Byrder langt højere, end de nu vil blive i København.

Efter at ogsaa Jensen-Klejs havde givet Forslaget en kølig Tilslutning, udtalte

— Klaus Berntsen, at det ejendommelige i Situationen var, at den radikale Indenrigsminister ganske roligt finder sig i, at Landstinget har placeret ham langt til Højre for det moderate Venstre i denne Sag. Det viser, at d'Hrr. nu, da de har Magten, nøjes med endog meget smaa Fremskridt. Vi fra vor Side har ingen Grund til at gaa imod, naar den radikale Minister og den socialdemokratiske Borgbjerg er tilfredse. H. L. Møller er nemlig ogsaa tilfreds — og saa kan dette Trekløver jo gennemføre Loven trods vor Modstand.

— Jacob Christensen og Indenrigsministeren replicerede til de nærmest foregaaende Talere. Ministeren hævdede, at Berntsen nok skulde faa Radikalismen at se — naar Regeringen fik Flertal i Folketinget!

— Formanden beklagede, at man end ikke i denne Sag kunde forhandle sagligt, og henstillede til følgende Talere at holde sig fra storpolitiske Betragtninger (Hør!).

— Borgbjerg: Berntsen takte i den drillevorne Tone, han er en Mester i. Men Forskellen paa Radikalisme og Moderation . . .

Formanden: Det ærede Medlem maa holde sig til Sagen!

— Borgbjerg: Jeg kunde gøre Gengæld over for Berntsen . . .

— Formanden: Det ærede Medlem kommer igen uden for Sagen.

— Borgbjerg slutter saa af med nogle interesseløse „saglige" Udtalelser.

— Sigurd Berg: Det radikale Venstre har Hundreder af Gange afvist og angrebet langt større Fremskridt, end her er Tale om, naar de var gennemførte fra vor Side. I den foreliggende Sag vilde vi have støttet Regeringen, hvis den var gaaet imod Landstinget.

— Indenrigsministeren: Vil d'Hrr. hjælpe os over for Landstinget, maa det ske ved Tilslutning til hele vor Politik, ikke til en enkelt Sag.

— Sigurd Berg: Det var et interessant Synspunkt! Sandheden er, at i den foreliggende Sag turde og vilde man ikke Kamp.

Efter yderligere Bemærkninger af Berntsen, P. T. Nielsen og Borgbjerg gik Forslaget direkte til 2den Behandlina.

Derefter foretoges 2den Behandling af Forslaget om

Grund til en Mergelbane

fra Rindom til Ringkøbing.

— Ordføreren (Lüttichau) anbefalede Forslaget, idet han særlig dvalede ved, at Udvalget var enigt om at udvide Forslaget til at omfatte ogsaa andre Andelsselskaber, saaledes at Landbrugsministeren — efter Indstilling fra vedkommende Amtsraad og Erklæring fra Hedeselskabet — bemyndiges til at give forønøden Koncession til saadanne Anlæg.

— Landbrugsmin. kunde acceptere det foreliggende Ændringsforslag og ønskede Sagen fremmet saa hurtigt som muligt.

Ved Afstemningen vedtoges Ændringsforslaget og Lovforslaget gik til 3die Behandling.

Derefter foretoges 2den Behandling af Forslaget om Statstøtte til

Forplejning af Patienter,

der lider af kroniske Sygdomme.

— V. H. O. Madsen anbefalede tre af ham m. fl. stillede mindre Ændringer.

— Justitsmin. oplyste, at Lovforslaget vilde komme til at omfatte ca. 500 Patienter i København. De stillede Ændringer kunde Ministeren tiltræde. Der maatte vel i øvrigt udfærdiges Regler for Overøvrigheden, for at disse ikke skal gaa for vidt i deres Brug af Loven.

— Carl Hansen skulde ikke modsætte sig Ændringerne.

— Madsen takkede Ministeren.

Ved Afstemningen vedtoges Ændringsforslagene, og Lovforslaget gik til 3die Behandling.

Derefter gik man over til 3die Behandling af

Grundlovsforslaget.

— Ordføreren (N. Neergaard) erindrede om Sagens Forhistorie. Delegationen anser ikke Tiden for at være inde til en stor Grundlovskamp og stiller derfor Ændringer om at begrænse Forslaget til at omfatte Folketingets Medlemstal (som fastsættes til 132), og Valgretten (der udvides til alle Mænd og Kvinder fra 25 Aars Alderen). Ved at føre denne Reform igennem, vil Danmark blive et af de første Lande, som giver Kvinder politisk Valgret; derimod vil Valgretsalderens Fastsættelse til 25 Aar kun stille os paa nogenlunde lige Fod med andre Lande. Og at der gives Tyendet Valgret, vil ogsaa stemme med Forholdene i de fleste andre fri Lande. Paragraf 32 foreslaas i øvrigt affattet saaledes, at Forholdstalsvalg kan indføres uden ny Grundlovsforandring. Dette er en Imødekommen imod Forholdstalsvalgets Venner — men det betyder ikke, at man vil gaa med til Forholdstalsvalget uden Forandring med Hensyn til Landstinget.

— Ove Rode karakteriserede Delegationens Forslag som et Forsøg paa at slaa Folketinget Vaabnene af Hænde over for Landstinget. Det radikale Venstre vil ogsaa forhandle om Forholdstalsvalg, men kun, naar det kan ske samtidig med, at Landstingets Sammensætning forandres. Taleren og Meningsfæller havde derfor stillet Underændringsforslag om at føje Junigrundlovens Landsting til Delegationens Ændringer. Forkastedes dette Forslag, betyder det, at d'Hrr. ikke vil gaa imod Landstingets privilegerede Valgret.

— Hammerich: Højre maa stemme imod det oprindelige Forslag, idet man ikke ønsker at optage en Forhandling om Landstinget, før dette selv har udtalt sig om Sagen. I Stedet for det oprindelige Forslag stiller man derfor et Ændringsforslag om kun at forandre Paragraf 32 derhen, at der indføres Forholdstalsvalg. Forkastes dette Forslag, vil vi stemme for Delegationens, idet dette dog aabner Mulighed for Forholdstalsvalg uden ny Grundlovskamp, og i Betragtning af, at Højre i al Almindelighed er Tilhænger af politisk Valgret baade for Kvinder og for Tyende. Højre er imod at nedsætte Valgretsalderen til 25 Aar; men vi erkender, at en Ændring af Valgordningen er ønskelig, og at Delegationens Forslag er et brugeligt Grundlag for videre Forhandling.

— Johan Knudsen havde haabet, at det skulde lykkes at faa sendt et Forslag om Forholdstalsvalg op til Landstinget. Dette lader sig nu ikke gøre — Valget staar os for nær, til at en frugtbringende Forhandling kan føres. Taleren og hans Gruppe vilde stemme for Højres Ændring om Indførelse af Forholdstalsvalg; derimod kunde Gruppen ikke stemme for Delegationens Forslag, der skyder Forholdstalsvalget ud i en uvis Fremtid, og endnu mindre for det radikale Venstres.

— V. H. O. Madsen og Hammerich vekslede Bemærkninger om Forholdstalsvalg i Enkeltmandskredse.

— Konsejlspr. (Zahle) fandt det uretfærdigt at aabne Udvej for Forholdstalsvalg til Folketinget uden at afskaffe den privilegerede Valgret til Landstinget — men netop dette tilsigtede Delegationens Ændring. Dertil kunde Ministeren ikke gaa med. Et saadant Tilbud fra Folketinget var der i det hele ikke Grund til at forhandle videre om. Derimod var der god Grund til at sende det radikale Venstres Forsl. til Landstinget, og det var ingenlunde umuligt, at der kunde optages en frugtbringende Forhandling med Landstinget paa dette Grundlag.

— Formanden afbrød her Forhandlingen og ansatte nyt Møde til Kl. 4. Ved dette Møde var Forslaget om

Grundafstaaelse til Mergelbanen

til 3die Behandling, vedtoges uden Forhandling og gaar nu til Landstinget.

— Næste Møde Fredag.

Landstinget.

Mødet den 14de April.

I Landstingets Møde den 14de April vedtoges Forslaget om Lønninger ved Rigshospitalet enstemmigt ved 3die Behandling; det er dermed færdigt fra Rigsdagen.

Forslaget om Undersøgelse af Levnedsmidler vedtoges ligeledes ved 3die Behandling og er dermed færdigt fra Rigsdagen.

Endelig var Forslaget om Foranstaltninger til

Udryddelse af Rotter

til 2den Behandling.

— Bramsen anbefalede Forslaget til uforandret Vedtagelse.

— Jørg. Berthelsen henviste til sine Bemærkninger i Udvalgsbetænkningen, om at han ikke kunde tiltræde Forslaget, da han havde den Opfattelse, at der i høj Grad er drevet Humbug med Rotteudryddelsen, og at store Summer er bortkastede til liden Nytte. Hvis private Folk vilde ofre Penge paa sligt, maatte det blive deres Sag. Staten havde ikke Raad til den Slags Eksperimenter. Det bedste Middel mod Rotteplagen var Renlighed og Orden.

— Finansmin. (Brandes) takkede paa Indenrigsministerens Vegne for den velvillige Behandling, Forslaget havde faaet.

— Breinholt kunde slutte sig til Jørg. Berthelsen, navnlig med Hensyn til det sidste Punkt om Renlighed og Orden. Han vilde dog anbefale at vedtage Forslaget uforandret.

Forslaget gik dermed til 3die Behandling.

Næste Møde Fredag.

Et Demonstrationstog til Rigsdagen.

De arbejdsløse kræver Arbejdsløshedslovene gennemførte.

Politiet rykker ud.

En bevæget Formiddag.

Kbhvn., Torsdag.

Da Rigsdagsmændene og Tilhørerne i Middags indfandt sig ved Rigsdagsbygningen paa Hjørnet af Bredgade og Fredericiagade, overraskedes de ved at finde Indgangene besatte af en større Politistyrke, medens Gaderne var fyldte til Trængsel af en urolig Menneskemasse, der talte Tusinder.

Forklaringen paa Fænomenet kom snart. Det var de arbejdsløse, som havde foranstaltet en Massedemonstration til Rigsdagen for derved at opnaa Tilsagn om Arbejdsløshedslovenes Gennemførelse i denne Samling.

I Formiddags Kl. 10 samledes de arbejdsløse til et stort Møde i Folkets Hus paa Jagtvejen, hvor Folketingsmændene Borgbjerg og Stauning samt Formanden for De samvirkende Fagforbund, C. F. Madsen, var til Stede som Talere. Mødet forløb meget livligt med skarpe Udfald mod Rigsdagen og navnlig imod Landstinget, fordi det saa ud til, at Arbejdsløshedslovene ikke skulde blive gennemførte i denne Rigsdagssamling. Man enedes til sidst om en Resolution, hvori det bl. a. udtaltes, at 1500 arbejdsløse, samlede til et Møde i Folkets Hus, beklagede, at Arbejdsløshedslovene af 8. Maj 1909 ikke var blevne fornyede inden den April i Aar, da der allerede var b[illegible]get over 1100 Andragender om Hjælp, som man nu ikke havde Midler til.

Det besluttedes at overbringe Landstingets Formand denne Resolution, og hertil valgtes et Udvalg paa 8 Mand med C. F. Madsen som Ordfører.

Derefter vedtog Forsamlingen at følge Deputationen til Rigsdagen, og det store Demonstrationstog satte sig i Bevægelse ind gennem Byen. Der forefaldt ingen Uroligheder paa Vejen, men Politiet, som var blevet bange for, at det skulde komme til Optøjer, rykkede mandsstærkt ud og slog Ring omkring Rigsdagsbygningen, medens Deputationen var oppe hos Landstingets Formand, Forpagter Sonne.

Sonne svarede Deputationen, at han ikke havde noget Ansvar for, at Lovene ikke var blevne gennemførte inden den 1ste April, eftersom de først var blevne oversendte fra Folketinget den 7. April. Han lovede for øvrigt at sætte dem paa Dagsordenen, saa snart Udvalget var færdigt med sit Arbejde.

Bagefter havde Deputationen en Konference med Udvalgets Formand, Godsejer Rottboll, som udtalte, at Udvalget holdt Møde i Morgen, og at der muligvis derefter kunde siges noget nærmere om Udsigterne.

Disse Svar overbragte C. F. Madsen den forsamlede Menneskemængde, som derefter skiltes under Hurraraab, medens Politiet atter gik hjem, uden at der havde været Brug for dets Assistance.

Liber.

Skal De avertere,

pas da paa at give Deres Penge fornuftigt ud.

Vogt Dem for de Blade, der løber Dem paa Døren for at faa Deres Annoncer; det er et umiskendeligt Tegn paa, at dér skal De ikke komme.

En Annonce, som er beregnet paa Kallundborg og Omegn, gør kun den tilsigtede Nytte ved at indrykkes i

Kallundborg Avis.

Han vilde myrde Briand.

Politiet i St. Etienne har arresteret en Drejer ved Navn Duplanil, som havde tage Ophold i samme Hotel, i hvilket Ministerpræsident Briand havde boet paa sin Valgagitationsrejse, og som indtrængende havde ytret Ønsket om at se Briand.

Man fandt hos ham en Dolk og 2 ladte Revolvere.

Han erklærede, at han havde villet dræbe Briand, fordi denne havde berøvet ham hans Ære. Senere klagede han over, at han var bleven et Offer for Spiritisterne. Man formoder, at han er sindssyg.